

ρες τόρως σέ κίηρη, μιά δέν μάρωσαν ν' ἀνακαλήνουν τίποτε, τίποτε ἀπολίτως.

— Λοιπόν, μιλόρδε, ενδιαφέροντα πολύ γι' αὐτή τὴν διάθεσι. Τὴν ἐπιλέγησα καλὰ καὶ βροσκομία σέ καλὸ δρόμο. Θέλετε ν' ἀναλάβω ν' ἀνακαλήνω καὶ νὰ συλλάβω τοὺς κωδηλοποιούς, παρ' ἑλούς τοὺς μεγάλους κινήσεις ποὺ θὰ συναντήσω;

— Μὲ ρωτᾶτε, κύριε Χόλμς; Ὅχι σὰς εἰμαστε εὐγνώμονες, ἐν τὸ κατορθώνετε αὐτὸ.

— Εὐχαριστῶ. Θέλετε νὰ μοῦ δώσετε μερικὲς πληροφορίες, ἀποδείκνυτες γιὰ τὴ διαρῆσι τῆς ὑποθέσεως;

— Πολὺ εὐχαριστῶς.

— Μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε πῶς ἐπιβλέπει στὴν Τράπεζά σας καὶ τίς πληροφορίες καὶ τὴν ἐναποθήρησι τοῦ χρυσοῦ; ρώτησε ὁ Χόλμς.

— Εὐχαριστῶς, ἀπάντησε ὁ διοικητής. Στὴν ἐμπιστευτικὴ αὐτὴ ὑπερῶσι εἶνε διορισμένος ὁ γραμματεὺς τῆς Τράπεζης, ὁ κ. Οὐίλλιαμ Μπρούκς, γινὸς ἑνὸς τῶν διευθυντῶν τοῦ ἰδρυάτου, τοῦ κ. Ἐδουάρδου Μπρούκς. ἔχομε ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὸν νέο αὐτόν.

— Πολὺ καλὰ. Δέν μοῦ λέτε ἄλλο, μιλόρδε, ποὺ φιλῆτε τὸν χρυσὸ τῆς Τράπεζης;

— Στὰ ὑπόγεια τοῦ κτηρίου, κύριε Χόλμς, ἅπου μέρα-νύχτα ἀφυπνοῦν ἐνοχλοὶ φρουροί.

— Σὰς ρωτῶ σχετικῶς, μιλόρδε, γιὰ τὴν θὴ ἤθελα νὰ περῶσω μιά νύχτα στὰ ὑπόγεια αὐτὰ τοῦ χρυσοῦ, χωρὶς ἄλλως νὰ με ἀντιγραφῆ κανεὶς.

— Καὶ πῶς θὰ γίνῃ αὐτὸ, κύριε Χόλμς;

— Ἀπόλυστα, θὰ χωρῶ σ' ἕνα μεγάλο κωδῆτι. Θὰ πῆτε πῶς τὸ κωδῆτι αὐτὸ περιέχει πούττωμα ἔγγραφα τῆς Τράπεζης καὶ θὰ διατάξετε νὰ τὸ κατεβάσουν σὺς ὑπόγειους κρύπτες τοῦ χρυσοῦ.

— Αὐτὸ εἶνε εἰκόλο, κύριε Χόλμς. Καὶ πότε θέλετε νὰ γίνῃ;

— Θὰ σὰς τὸ πῶ ἄρρω, μιλόρδε. Ἐνταμιεζῶ, θὰ ἐνεργήσω καταλλήλως γιὰ νὰ ἐξακριβώσω δοκιμαζόμενα πρᾶγματα. Πιστὴ ἔχω τὴ γνῶμη ὅτι οἱ κωδηλοποιοὶ βροσκοποῦντα μέσα στὴν Τράπεζά σας.

— Ἀδύνατον, κύριε Χόλμς. Εἶνε τρομερὸ αὐτὸ πῶν λέτε.

— Τρομερὸ, ἀλλὰ καὶ πῶν πιθανόν. Ἐλπίζω δὲ πῶς θὰ σὰς τὸ ἀποδείξω πῶν ῥηγορῶς, μιλόρδε.

— Ἄν τὸ κατορθώσετε αὐτὸ, κύριε Χόλμς, ἂν κατορθώσετε νὰ συλλάβετε τοὺς κωδηλοποιούς, θὰ σὰς εἰμεθα ἀδύνατοι εὐγνώμονες.

Ὁ Σέρζος Χόλμς σπράθηκε ὄρθως. Ἐτοιμὸς νὰ γίνῃ. Ὁ διοικητής τῆς Τράπεζης τοῦ ἔσφιξε φιλικῶς τὸ χερὶ.

— Χάρητε, μιλόρδε, εἶτε ὁ δακτύλιος ἀστανάμωχος. Καὶ σὰς θερμοταρκαλῶ, ἡμῖν πῆρε σέ κανένα λέξι ἀπ' ὅσα εἶπατε.

— Μείνετε ἡσυχῶς, κ. Χόλμς. Δέν θὰ μᾶθη κανένας τίποτε ἀπολίτως.

Μόλις βγήκε ἀπ' τὸ γραφεῖο τοῦ διοικητοῦ ὁ Χόλμς, ξαναβόησε νὰ πῆρῃ τὸν ῥόλο τοῦ ζαχαροπλάστου Κνὸξ. Μόλις δυνάτῃ γυρῆσε, γυρῆσε ὡς πῶν βγήκε τῶς στὸ δρόμο. Ὅταν ἔφτασε στὴν πλατεία Τσῶκς, ἔπαιε πάνω σ' ἕνα μερὸ ἐμπροσθοποῦλη, τὸν ἀρῆσε ἀπ' τὸ γκαρῶ, σὺν νᾶ θελε δῆθεν νὰ τὸν ξυκαλοῦρη καὶ τὸν παρέσυρε σ' ἕναν κοντινὸ δρομῶνα. Ἐκεῖ σταθῆκε καὶ ρώτησε γρηγορᾶ-γρηγορᾶ τὸν μικρὸ:

— Εἶδες τὴ δεσποινίδα ποὺ βγήκε ἀπ' τὴν Τράπεζα;

— Μάλιστα, κύριε Χόλμς, ἀπάντησε ὁ ἐμπροσθοποῦλης.

— Τῆς εἶμα χαρᾶξι ἕναν κρόκονο σταυρὸ στὴν πλάτη.

— Τὸν εἶδα.

— Καὶ τὴ ἔκαμες;

— Τὴν παρακολούθησα, φυσικῶς.

— Ποῦ πῆγε;

— Πῆρε ἕνα ἀμάξι.

— Καὶ σὺ;

— Σκαρφάλωσα πίσω του.

— Λοιπόν;

— Πῆγαμε ἔτσι ὡς τὴ συνοικία Κάθεντς-Σκονῶ.

— Ἐδῶ κοντὰ, δηλαδῆ;

— Ἀκριβῶς.

— Κατοικεῖ στὴ συνοικία αὐτὴ ἡ νεά;

— Ὅχι. Μπῆρε σ' ἕνὸς ὀδοντοῖατροῦ ποὺ λέγεται Δᾶν Χάρπερ.

— Μπᾶ! Καὶ τὴ ἔκαμε ἐκεῖ; Ἐβγαλε κανένα δόντα;

— Ὅχι. Ὁ γιαιρός ἔλειπε. Ὅπως ἔμαθα μάλιστα ἀπ' τὴ γειτονιά, ὁ γιαιρός αὐτὸς εἶνε πῶν περὶεργος. Διαρκῶς ἀπουσιάζει ἀπ' τὸ ἱατρεῖο του. Κι' οἱ πελάτες του εἶνε λίγοι, πῶν λίγοι, μὰ διαλεχτοί. Ὅλο καὶ ἀριστοκράτες.

— Χμ... Χμ... Καὶ ἡ νεά;

— Χτῆτησε δὺς φορὲς τὸ κωδῆτι καὶ δταν βεβαίωθηκε πῶς ὁ γιαιρός λείπει, ἔβγαλε μιά κάρτα τῆς, ἔγραψε πάνω μὲ μολύβι λίγες λέξεις, τὴν ἔσφιξε σὺν γραμματικῶν τῆς σφύρας καὶ κατόπιν ἔφυγε. Μόλις ἔσφιξε, ἀνοῖξα μ' ἀνακλειδὶ τὸ γραμματικῶν καὶ πῆρα τὴν κάρτα.

Ὁ Χόλμς κατοκύρισε.

(Ἀκολουθεῖ)

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΟΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ὁ ἔρωσ μεταμορφώνει τὴ θυσιά σέ χαρὰ.

Ἐ δ. Τ ι ω ν τ ι ε ρ

Ἐπιμένει καὶ γιὰ τὴν ψυχὴ ποικιλῶν καὶ ναρκωτικῶν. Ὁ ἔρωσ εἶνε τὸ πῶν δραστικὸ τανατικὸ τῆς.

Ρ ᾶ σ κ ι ν

Γίνετα ἀνάγκη κάθε τι ποὺ θ' ἀγγίξῃ ὁ ἔρωσ.

Ρ ο μ α ῖ ν Ρ ο λ λ ᾶ ν

Μὴ ζητᾶς τὸ τέλειο γιὰ ν' ἀγαπήσης, γιὰτὶ κινήσεις καὶ περῶσις, χωρὶς νὰ γνωρίσης τὴν ἀγάτη.

Β ο λ τ α ῖ ρ ο ς

Ἐκεῖνο ποὺ εἶνε χαρακτηριστικὸ στὸν ἔρωτα, εἶνε τὸ ὅτι ὅσο πῶν πολλὰ ἐπιπόδια βροσκοῦν, ὅσο πῶν πολλὰ προσκορῶσι στὰ ἐπιχειρήματα τῆς λογικῆς, τόσο πῶν πολλὰ δυναμώνει καὶ φροντῶνει. Εἶνε τὸ ὀρασιότερο πρᾶγμα στὸν κόσμῳ ἡ σύγκρουσις αὐτὴ τοῦ ἔρωτος μὲ τὴ λογικῆ. Χωρὶς αὐτὴν, δέν θ' ἄξιζε ἡ ζωὴ μας τίποτε.

Ἄ λ φ ρ ῶ ε ν τ ε Μ υ σ σ ῆ

Ὅταν πῶν πολλὴ ἀγάτη, ἐκεῖ καὶ περισσότερη χαρὰ.

Λ α φ ο ν τ α ῖ ν

Ὁ ἀνθρώπος χωρὶς ἔρωτα, μοιάζει μὲ σταῆν χωρὶς στήρι.

Γ α λ λ ῆ κ η πα ρ ο μ ῖ α

Ἡ καρδιά ἀγατᾶ χωρὶς ἰστολογισμὸ, σὺν τὸ λουλοῦδι ποὺ ἀνοῖγει, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρεται ποῦ μᾶτα θὰ τὸ δοῦν. Πολλὲς φορὲς ἀνοῖγει γιὰ νὰ τὸ δοῦν μᾶτα γερωντικῶν καὶ γυναικῶν, μὰ αὐτὸ δέν ἐνδιαφέρει τὸ λουλοῦδι.

Ἄ λ φ ὀ ν ς Κ ᾶ ρ ρ

Ὁ ἔρωσ μετὰ σὺν τῆ σαμπάνια, ἀλλ' ἡ φιλία εἶνε ἡ οὐσιαστικὴ καὶ δυναμικτὴ τροφή.

Σ ᾶ μ. Τ ῆ ὀ ν σ ὠ ν

Ὅταν ὑπάρχει ἰστολογισμὸς, εἶνε ἱεροσυλία νὰ προφῆρεται ἡ λέξις ἔρωσ.

Ν ῆ Ἄ λ α μ π ῆ ρ

Εἶνε θεῖο χάρισμα τὸ νὰ ἔχη κανεὶς ν' ἀγατῆται.

Τ ὀ μ α ς Χ ι ο ῦ ς

Πῶς θέλετε νὰ ζῆτε χωρὶς ἔρωτα, ἔρωτα καὶ στὸν παραδεισοῦ;

Β ο λ τ α ῖ ρ ο ς

Στὸν ἔρωτα, ἡ γυναῖκα εἶνε ἀνώτερη ἀπὸ τὸν ἄνδρα. Στὴ φιλία δὺς ἰστέροχομο εἶνε οἱ ἄνδρες.

Ἄ ᾶ Μ π ρ ο υ γ ῆ ρ

Οἱ δυνατοὶ στὸν ἔρωτα εἶνε ἀδύνατοι στὴ φιλία. Καὶ πῶν ἐκείνοι ποὺ εἶνε ἰσῶν καὶ μὰ μικρὴ καὶ ἀργὴ φιλία, εἶνε ἀδύνατοι στὸν ἔρωτα.

Μ π ο υ ρ ῆ ς

Μὲ τὰ ἔρωτα κ' ὄχι μὲ τὰ λόγια ἀποδεικνύεται ἡ ἀληθινὴ ἀγάτη.

Β ᾶ σ ι γ κ ι τ ο ν

Ἡ πρώτη ἐκδήλωσις τοῦ ἔρωτος εἶνε ἕνας βαθὴς σβασμὸς. Αὐτοσβασμὸς ἐκείνου ποὺ ἀγατῶται. Γι' αὐτὸ ἡ ἀγάτη εἶνε τὸ εὐγενέστερο αἰσθημα στὸν κόσμῳ.

Π α σ χ ᾶ λ

Ὁ ἔρωσ περῶν, ἡ φιλία μένει.

Ζ ὀ λ. Ἀ ε φ ῆ β ρ

Ὅσο δέν ὑπάρχει ἔρωσ, δέν ὑπάρχει ἐλπίδα.

Β. Ο ὀ γ κ ὶ

Τὸ κῆμα ποὺ φιλῆ τὴν ἀνορεξιῶν, ὁ ἄνεμος ποὺ σφριάζει μεσ' στὰ δάση, τὸ ἀστὲρ ποὺ λάμπει μεσ' στὰ σύννεφα ἕλα μουρμουρῶν τὴν ἰδία λέξι: ἀγατᾶτε!

Β. Ο ὀ γ κ ὶ

Ὅταν σκεπτεῖται νὰ συναντηθῆν ὁ ἔρωσ καὶ ἡ φιλία πρὸς τὸ ἴδιο πρόσωπο μέσα στὴν ἰδία καρδιά, συμβαίνει ἕνα καὶ στὴ συνάντησι δὺς ποταμῶν. Ὁ μεγαλύτερος ποταμὸς καταπίνει τὸν μικρότερο.

Ἄ λ ν τ ῆ Σ κ ο υ ν τ ε ρ ῆ

Μόνο οἱ κακοὶ δέν ἔχουον ν' ἀγατοῦν. Γι' αὐτὸ ζητοῦν τὴ μοναξία στὴ ζωὴ.

Ν τ ι ν τ ε ρ ὶ

Πρὶν ἀποφασίσεις νὰ παντρευτῆς, καλὰ θὰ κῆνης νὰ καθήσης κάποιους ὄρες σχετικῶς μπροστὰ στὸν καθρέφτη σου καὶ στὸ χρηματικῶν ποῦ.

— Τὸ νὰ παντρεύετα κανεὶς γιὰ ν' ἀπολαύσῃ μιά ὄρασι γυναῖκα, εἶνε τὸ ἴδιο σὺν νὰ πωλήσῃ τὴν ἐλευθερία του, ἐκτὶ παναίου φακῆς.

— Ἡ γυναῖκα δταν θέλει νὰ βασανίσῃ τὸν σῖνυγὸ τῆς, ἀρχίζει νὰ τὸν ζηλεύῃ ἀκόμα καὶ γιὰ τὸ παρελθόν του.

— Ὁ γυναικῆς, πρὶν λάβετε τὸν ἄνδρα ποὺ ἀγατᾶτε, φροντίστε νὰ τὸν δῆτε τοῦλάχιστον μιά φορὰ νὰ τρώῃ, μὰ φορὰ νὰ εἶνε μεθυσμένος καὶ μιά φορὰ θυμωμένος.

— Ἡ ἐπιπολιωτῆς σὲ κάθε τι ποὺ ἀφορᾶ τὸν ἔρωτα, εἶνε δολοφονία τῆς μελλόνουσις ὕλησις.

— Ὁ καλύτερος προσηνετῆς τοῦ γάμιου εἶνε ὁ ἔρωσ κ' ὁ καλύτερος φίλος του εἶνε ἡ ἀμοιβαία ἐκτίμησις.

— Μὴν πιστεύεις ποτὲ τὴ γυναῖκα, ἡ ἀποία, ἀφοῦ θέλησε νὰ μᾶθη ὅλο σου τὸ παρελθόν, ἀρχίζει πῶς σ' ἀγατᾶ ἀόλη.

— Ὁ ἔρωσ εἶνε τὸ πῶν ἐγωιστικὸ ἀπ' ἕλα τὰ συνασθηματα. Κι' ὅμως μπορεῖ, πολλὲς φορὲς, νὰ φτάσῃ στὸ ἕψιστο σημεῖο τῆς ταπεινότητος καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως. Καὶ τότε ἀκριβῶς εἶνε ὁ ἔρωσ ἀγνὸς καὶ εὐκρινῆς.

